

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 stycznia 2014 r. **nr** (...) SP (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Joanna Smycz

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu J. C. prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie spełnił on warunków do jej uzyskania, ponieważ udokumentował jedynie 22 lata, 1 miesiąc i 11 dni pracy górniczej (w tym 18 lat, 8 miesięcy i 9 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust.1), zamiast wymaganego okresu 25 lat takiej pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony J. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury górniczej, podnosząc, iż zgodnie zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę górniczą w okresie od 1 maja 1982r. do 31 marca 1985r. i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury górniczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresów pracy górniczej nie zaliczył odwołującemu zatrudnienia w KWK (...) w B. od 1 maja 1982r. do 31 marca 1985r. na stanowisku referenta technicznego, z uwagi na fakt, iż stanowisko odwołującego nie figuruje w Zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i węgla

brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, a ubezpieczony za ten okres nie przedłożył wykazu dniówek przepracowanych pod ziemią.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. C., urodzony (...), w dniu 4 grudnia 2013r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Na podstawie znajdujących się w aktach emerytalnych ubezpieczonego zaświadczeń zakładów pracy i świadectw pracy organ rentowy uwzględnił mu 22 lata,

1 miesiąc i 11 dni pracy górniczej (w tym 18 lat, 8 miesięcy i 9 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust.1) i zaskarżoną decyzją z dnia 13 stycznia 2014r. załatwił wniosek odmownie, ponieważ odwołujący nie udowodnił wymaganego 25 – letniego okresu pracy górniczej i równorzędnej.

W toku procesu Sąd ustalił, że ubezpieczony w spornym okresie od dnia 1 maja 1982r. do 31 marca 1985r. był zatrudniony w KWK (...) w B. na stanowisku oddziałowego referenta technicznego pod ziemią. Pracował na oddziale (...), tj. na oddziale robót przygotowawczych.

Sąd na podstawie zakresu czynności ubezpieczonego ustalił, że do obowiązków referenta działu górniczego należało:

- wypisywanie kart obiegowych o różnym przeznaczeniu,
- wypisywanie potrzebnych asygnat materiałowych,
- załatwianie formalności pracowników nowoprzyjętych,
- sporządzanie imiennych wykazów pracowników, którym przysługiwały premie z tytułu funduszu nagród,
- prowadzenie wykazów pracowników, którym przysługiwało mydło, mleko i posiłki regeneracyjne,
- prowadzenie ewidencji szkolenia załogi,
- aktualizacja alfabetyki i szychtownic na bieżący miesiąc,
- sprawdzanie szychtownic z rejonów oraz obliczanie po ukończeniu miesiąca,
- przenoszenie dniówek z szychtownic do dowodów zarobkowych,
- dopilnowanie terminowego załatwiania różnic,
- sporządzanie obłożeń niedzielnych, tygodniowych i miesięcznych,
- sporządzanie planu urlopów dla pracowników fizycznych,
- przestrzeganie harmonogramowego wysyłania załogi na szkolenia, kursy, urlopy,
- przygotowanie i sprawdzanie bieżącego prowadzenia przez dozór oddziałowy dokumentacji: książki przewietrzania, książki opylania, oddziałowego planu przeciwpożarowego,
- terminowe dostarczenie ww. dokumentacji osobom kontrolującym,
- uzupełnianie szkiców kwartalnych dla działu (...).

Prace biurowe wykonywał w biurze na powierzchni.

Zgodnie z Zarządzeniem „D” nr 13/91 Dyrektora Kopalni w sprawie ilości kontroli robót dołowych w miesiącu, dla osób kierownictwa kopalni, dozoru ruchu i pracowników inżynieryjno – technicznych, ustalono z dniem 1 marca 1991r. nową ilość zjazdów pod ziemię. Dla referenta technicznego ustalono normę w ilości 8 zjazdów pod ziemię w miesiącu. Wg ubezpieczonego taka ilość zjazdów obowiązywała też w spornym okresie.

Ubezpieczony zjeżdżał pod ziemię wymaganą zarządzeniem ilość zjazdów pod ziemię w miesiącu, czasami było to do 10 zjazdów w miesiącu. Pracując pod ziemią wykonywał proste roboty fizyczne.

W dalszej kolejności Sąd w oparciu o akt sprawy o sygnaturze XI U 3114/04 ustalił, że J. M. pracując jako oddziałowy referent techniczny pod ziemią w oddziale górniczo – wydobywczym G-V w KWK (...) w B. wykonywał pracę górniczą o charakterze mieszanym, częściowo pod ziemią, częściowo na powierzchni kopalni. Ustalono, że J. M. miał zakreślony limit 13 zjazdów pod ziemię w miesiącu i zjazdy te wykonywał, a więc pracował co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy pod ziemią, co pozwala na zakwalifikowanie jego pracy jako pracy górniczej mieszanej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo zeznań świadków: J. P. i M. P. (zapis rozprawy z dnia 11 czerwca 2014r. 11 min. 8 sek. – 31 min. 30 sek.), wyjaśnień ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 11 czerwca 2014r. 32 min. 39 sek. – 38 min. 34 sek.), akt osobowych ubezpieczonego (koperta - k. 14 a.s.), zaświadczenia i wykazu z dnia 13 lutego 2012r. (koperta - k. 17 a.s.), zarządzenia nr 13/91 (k. 19-20 a.s.), zakres czynności odwołującego (k. 29 a.s.) oraz akt organu rentowego ubezpieczonego i akt sprawy o sygnaturze XI U 3114/04 dołączonych do akt sprawy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków w zakresie ilości zjazdów ubezpieczonego pod ziemię, ponieważ nie znajdują one potwierdzenia ani w wykazie zjazdów ani w zakresie czynności odwołującego. Odwołujący był niekonsekwentny w zeznaniach bo początkowo twierdził, że wykonywał 8 do 10 zjazdów miesięcznie czemu sąd dał wiarę, następnie wspominał, że było czasem 11 zjazdów nie wykazując tego żadnym dokumentem. Sąd nie dał w tym zakresie wiary ubezpieczonemu.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, a tym samym za wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Według treści art. 50a ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury górniczej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z ust. 2 wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Natomiast zgodnie z art. 50b przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Definicję zatrudnienia uważanego za pracę górniczą i pracę równorzędną z pracą górniczą zawiera art. 50c przytoczonej wyżej ustawy.

Wreszcie, zgodnie z art. 50d ust. 1 przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1)w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;

2)w drużynach ratowniczych.

Na wstępie rozważań należy zauważyć, że postępowanie przed Sądem w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem kontrolnym mającym na celu sprawdzenie prawidłowości decyzji organu rentowego. Zakres rozpoznania sprawy jest wyznaczony zakresem przedmiotowym i podmiotowym zaskarżonej decyzji.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy w zaskarżonej decyzji z dnia 13 stycznia 2014r. ZUS, oceniał uprawnienia ubezpieczonego do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i uznał za udowodnione przez odwołującego 22 lata, 1 miesiąc i 11 dni pracy górniczej (w tym 18 lat, 8 miesięcy i 9 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust.1).

Sąd w pełni podziela stanowisko organu rentowego. ZUS wyliczając staż pracy górniczej odwołującego prawidłowo do okresów takiej pracy nie zaliczył odwołującemu zatrudnienia w KWK (...) w B. od 1 maja 1982r. do 31 marca 1985r. na stanowisku referenta technicznego.

Stanowisko referenta technicznego nie figuruje w Zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą. Nadto ubezpieczony nie wykazał, iż jako referent techniczny wykonywał pracę co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy pod ziemią.

W myśl art. 50b ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Po myśli przepisu § 31 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z dnia 8 listopada 2011r., Nr 237, poz. 1412) przy obliczaniu okresu składkowego i nieskładkowego dodaje się, osobno dla każdego z tych okresów, poszczególne lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych; sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia są podane dniówki robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a za okresy przed dniem 1 stycznia 1981 r. - 25 dni roboczych.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony wykonywał miesięcznie 8 zjazdów czasami do 10 zjazdów pod ziemię w miesiącu, a więc nie pracował co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy pod ziemią tj. 11 zjazdów, co nie pozwala na zakwalifikowanie jego pracy jako pracy górniczej.

Sąd Okręgowy rozważył wszelkie okoliczności sprawy i ocenił, że materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do uznania, że ubezpieczony udowodnił okres pracy górniczej, łącznie z okresem pracy równorzędnej w wymiarze co najmniej 25 lat.

W konsekwencji, należało stwierdzić, że ubezpieczony nie spełnił przesłanek do przyznania mu prawa do emerytury górniczej w myśl przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

SSR (del.) Joanna Smycz